

ANTIFA THRASH

ΤΕΥΧΟΣ 11
ΙΟΥΝΙΟΣ 2015
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΓΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ
antifathrash@espiv.net

ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΕΡΙΠΟΝΤΑΣ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ

30 Antifa Football Fest
Alexandroupolis
coming soon...

ΒΛΑΚ

Να πεταχτούν σαν φίδια απ' τον ενισχυτή

FLAG

Προηγούμενα τεύχη του Antifa Thrash μπορείτε να ανασύρετε
από το <http://antifathrash.espivblogs.net>

Εμείς που γράφουμε κάθε μήνα αυτές τις δυο σελίδες, ανάμεσα στα άλλα κουσούφια μας έχουμε και την αγάπη για την όλη και τόσο κόσμια μουσική και την αντι-κουλτούρα που κουβαλάει. Ετσι, από μικροί ήρθαμε σε επαφή με ένα σύνολο από ιδέες και πρακτικές που ελάχιστα μπορούσαμε να εξηγήσουμε τότε αλλά απλώς τις νιώθαμε σωστές. Ένα σημαντικό κομμάτι από αυτές ήταν ο ακατέργαστος, σχεδόν αυτόματος αντιφασισμός, αντιναζισμός, αυτό το πράγμα τέλος πάντων που εξελίχθηκε τα τελευταία χρόνια στο γύμα εξω-κομματικό αντιρρωστανιισμό. Για παράδειγμα, πριν 12 χρόνια, σε μια περιθωριακή εφημερίδα δρόμου κάποιος ορισμένος νέος έγραφε:

(...)Metal δε σημαίνει ούτε αγαπημένο παιδί του ελληνικά μαπαμά ούτε ρουφιάνος ούτε καράφλας βανομούρης με ναζιστική σημαία. Metal σημαίνει αλητεία στους δρόμους, και ο κάθε αληθινός μεταλλός ξέρει πολύ καλά ότι τα άμεσα προβλήματά μας δεν προέρχονται από αυτούς που έχουν μαύρο δέρμα αλλά από αυτούς που έχουν μπλε στολές και γκλομπ (...)*

Αυτός ο αχαρμάς αυθόρμητης εχθρότητας ενάντια στην οικογένεια, τους φασίστες και τους μπάτσους (και άλλα που έτυχε να μην αναφέρονται στο παραπάνω απόσπασμα όπως τη θρησκεία την εμπορευματοποίηση, τα κόμματα...) μπορεί να ήταν τιμωσ αλλά επειδή ήταν αυτό ακριβώς, δηλαδή αυθόρμητος αχαρμάς, δεν μπορούσε (ή και δεν τον εννοίαζε;) να αντιληφθεί τι ακριβώς συνέβαιναν στην υπόλοιπη κοινωνία. Κι όμως, η ελληνική κοινωνία των τελευταίων δεκαετιών ήταν στο σύνολό της πολύ πιο βίαιη, εθνικιστική και ρατσιστική από τους νεοναζί του 0,01%. Οι φασίστες που βρίζαμε από μικροί χωρίς να τους συναντάμε σχεδόν ποτέ, είχαν μικρή συμβολή στο χτίσιμο της εθνικής ενότητας μέσα από τη γκλαμουριά των '90s και '00s, που με τη σειρά της πατούσε πάνω στην κτηνώδη εκμετάλλευση των μεταναστών εργατών.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ

* "Headbangers against fascism", Η Προχθεσινή τεύχος 9, τέλη 2003, Θεσσαλονίκη

Τα χρόνια πέρασαν και οι νεοναζί βγήκαν τελικά από τις τρύπες τους και έγιναν τρίτο κόμμα, γιατί μπόρεσαν να εκφράσουν αυτήν ακριβώς τη δολοφονική εθνική ενότητα, την οποία αφήγαμε για δεκαετίες να θεριεύει ανενόχλητη, αν δεν την βοηθούσαμε κιόλας. Γιατί εκτός από την αριστερά που πάντα χαιδεύε τον "ελληνικό λαό" (=μικροαστικό ρατσιστικό όχλο) ζητάνε υνώντας ψήφους, εκτός από τον αντιεξουσιαστικό χώρο που μόνιμος πέρα βρέχει, όλοι εμείς οι κάθε λογής περιθωριακοί είχαμε κολλήσει να κυνηγάμε τους ναζί χωρίς να ακουμπάμε τη βάση που τους δίνει τη δύναμή τους, δηλαδή τους σχεδιασμούς του ελληνικού κράτους από τη μια μεριά και το διάχυτο φασισμό της ελληνικής κοινωνίας από την άλλη. Στο τέλος μπορούσε κανείς εντελώς φυσικά, να είναι ταυτόχρονα και μεταλλάξ και μπάτσος, να είναι ταυτόχρονα και πανκ και αφεντικό, να είναι ταυτόχρονα και αντι-ναζί και περήφανος Έλληνας και πελάτης κωλόμπαρου, να κράζει ταυτόχρονα και τους φασίστες και τους ομοφιλόφιλους και τους μπάτσους και τους πακιστανούς.

Με αυτή τη διανοητική κατάσταση μπήκαμε στη σημερινή εποχή και απορούμε πώς διάολο έγιναν οι γείτονές μας, οι συνάδελφοί μας και οι παλιοί μας κολλητοί πιο φασίστες απ' τους φασίστες που ξέραμε. Μας φαίνονται όλα ανεξήγητα και μη φαιρόντας να οργανώσουμε το παραμικρό από μόνοι μας, τρέχουμε να γίνουμε χρήσιμοι πύθκοι στις συγκεντρώσεις της αριστεράς. Το πρόβλημα είναι ότι ποτέ δεν είχαμε μόνο τους ναζί να αντιμετωπίσουμε. Οι ναζί και οι μπάτσος, ο μισθός των 500 ευρώ που παίρνουμε, οι φλυαρίες για ΑΟΖ και πετρέλαιο στην τηλεόραση, οι νοσταλγίες του Παπαδόπουλου στα καφενεύια, η κυβέρνηση της αριστεράς με κεντρικό σύνθημα "πατρίδα-θρησκεία- οικογένεια", όλα αυτά συνδέονται με τρόπους που δεν μπορούμε να καταλάβουμε και πολύ λιγότερο να πολεμήσουμε ο καθένας μόνος του ή σε τυχαίες παρέες που περιμένουν να φάνε πέσιμο από φασίστες για να μαζευτούν να "κάνουν κάτι".

Προσοχή: αυτό το κείμενο δεν λέει ότι οι φασίστες, όπου τολμούν να εμφανίζονται, πρέπει να μένουν ακυνήγητοι και άδαρτοι.

Η φωτογραφία στην αριστερή σελίδα από το ένθετο του split δίσκου των Ναυτία/Graue Zellen και από κάτω ο δίσκος των Dead Kennedys - Nazi punks fuck off.

